

Wenn se nitt wische-n-ohne Halt!
Die Oeffnung hat d'Form vo me Spalt,
Se losst si wie Elastik ziege
Un dient fir allerhand Vergniege;
Doch mien se se vor allem ha,
Fir ass me d'Zahn üsrisse ka,
Wo fir das in dàr Oeffnung hinte
Expräss thien wachse! Màngmol finde
D'End oder d'Ecke vo dem Spalt,
Wenn er verzoge wird mit G'walt,
Uf ihrem Weg uf beide Site
Ne Ding, das hat o viel z'bedite,
Denn 's isch fir z'höre; beide stehn
Vom Kopf ewäg, 's isch gar nitt schön;
Doch dient's eso gar im e mänge,
Fir dra ne Masse Sache z'hänke:
Metall, Glas, Stei, was glänze thüet!
Un 's hebt e wenig o dr Hüet,
Fir ass er nitt in Kopf thüet falle!
Derno hàn drin d'Lit erst noch alle
Ig'richtet d'Elektrizität,
's isch dur die Kraft, wo alles geht;
's isch dur die Macht, die capriziose,
Ass d'Lit sich màngmol als z'ruckstosse
Un màngmol wieder sich aziehn,
Un ass se-n-eso wild als thien;
Se laüfe, kräbse, tanze, springe,
Un trotz dr Mieih, fir's ane z'bringe,
Macht sich e Màngs e Freid noch drüs!
Z'Nacht ziehn se-n-alle Kleider üs
Un schlupfe-n-in e-n-Art vo Kische,
Voll Flüm un Lumpe, wo se rischte
Expräss fir z'iwarnachte drin...
Me müess g'steh, ass d'Lit possig sin!
Un denn Dummheite thien se mache!
Me ka nitt anderscht, as drab lache.

Verruckt sin Alle, denn se wànn
Nur immer ha, was sie nitt hàn,
Un wie se's hàn, so wànn se's nimmig!

Fir schön gàn sie sich üs eistimmig;
's hat Viel, wo numme schaffe dra,
Fir d'schönste G'stalt vo Alle z'ha;
Küm kämme die als ku spaziere
Un 's thüet se-n-ebbes Neüs verziere,
So mache's d'And're-n-alle no
Un laüfe-n-umme-n-o-n-eso!

Was dumm isch, halte si in Ehre:
's will Ein im Andre Sache lehre,
Wo-n-er selbscht gar nitt ka versteh!

O hàn se nitt gnüe Leid un Weh,
Wo scho versüre-n-ihre Tage,
Se lehn sich G'schichte noch vortrage,
Erfundene, wo schrecklig sin,
Màngmol git's als o lustig's drin,
Do thien se stundelang drab lache
Un grine, grad wie wenn die Sache
G'schäh wàre ganz in Wirklichkeit!
Doch hàn se noch e gröss're Freid
Un wo ganz sunderbar thüet ende:
Ertöne g'wisse-n-Instrumente,
Melodisch oder nur im Tact,
So müess me sàh, wie sie das packt
Un was es do fir Spring git, dumme!
Se zwirwle-n-alle im Ring umme
As wie nitt g'scheid un halte nur,
Wenn sie ganz nass sin dur un dur;
Denn possig isch's un nitt z'verhiete.
Wenn sie sich thien eso vermiede,
So wird als alles unter'm Hem
Uf eimol total iwerschwemmt!
's laüft ihne Wasser züer Hüet üse!